

C/2024/1837

11.3.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 15 listopada 2023 r. – D.E./Banco Santander, SA**

(Sprawa C 687/23, Banco Santander)

(C/2024/1837)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: D.E.

Strona przeciwna: Banco Santander

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 34 ust. 1 lit. a) i b) w związku z art. 53 ust. 1 i 3 oraz art. 60 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) i c) dyrektywy 2014/59/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ewentualna wierzytelność lub należność wynikająca z wyroku nakazującego naprawienie szkody wydanego wobec podmiotu, który wstąpił w prawa Banco Popular, w wyniku powództwa o stwierdzenie odpowiedzialności wynikającego z wprowadzenia do obrotu produktu finansowego (obligacji podporządkowanych podlegających obowiązkowej zamianie na akcje tego samego banku), niezaliczanego do dodatkowych instrumentów kapitałowych, o których mowa w działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular, który to produkt finansowy został zamieniony na akcje banku przed przyjęciem działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku (7 czerwca 2017 r.), mogłaby zostać uznana za zobowiązanie, którego dotyczą przepisy o umorzeniu lub wygaśnięciu zawarte w art. 53 ust. 3 dyrektywy 2014/59, a zatem za zobowiązanie lub roszczenie „nienależne”, w związku z czym zostałyby uznana za spłaconą i nie byłoby możliwe jej dochodzenie wobec Banco Santander jako następcy prawnego Banco Popular, jeśli powództwo, którego skutkiem byłby ten wyrok nakazujący naprawienie szkody, zostałyby wniesione **przed zakończeniem** postępowania w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku?

Czy też przeciwnie, przepisy te należy interpretować w ten sposób, że wspomniana wierzytelność lub należność stanowiłaby zobowiązanie lub roszczenie „należne” (art. 53 ust. 3 dyrektywy) lub „narosłe już zobowiązanie” w chwili restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku [art. 60 ust. 2 lit. b)] i jako takie wyłączone ze skutków uznania za spłacone lub anulowania tych zobowiązań lub roszczeń, a zatem jej dochodzenie wobec Banco Santander jako następcy prawnego Banco Popular byłoby możliwe, nawet jeśli powództwo, którego skutkiem byłby ten wyrok nakazujący naprawienie szkody, zostałyby wniesione **przed zakończeniem** postępowania w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. 2014, L 173, s. 190